

Sygn. akt VI Ka 181/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie SO Tomasz Skowron

SO Andrzej Wieja

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2014 r.

sprawy **A. P.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk i inne

z powodu apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 13 lutego 2012 r. sygn. akt II K 1541/11

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. P. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania,

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. Ł. kwotę 516, 60 zł w tym 96, 60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt VI Ka 181/14

UZASADNIENIE

A. P. i W. C. oskarżeni zostali o to że:

w dniu 17 maja 2011 r. w Z.wspólnie i w porozumieniu z M. P.dokonali zaboru z otwartego samochodu m – ki V. (...)o nr rej. (...)w celu przywłaszczenia portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 145 euro nie mniej niż 300 PLN, dowodu osobistego, prawa jazdy, dwóch kart płatniczych (...), karty kredytowej banku (...)wystawionych na nazwisko M. K., karty kodów przelewów internetowych banku (...), karty lojalnościowej (...), karty pamięci faktur oraz karty ubezpieczeniowej (...)powodując straty o łącznej wartości nie mniejszej niż 980 PLN na szkodę M. K., przy czym A. P.zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwa podobne objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zgorzelcu sygn. akt II K 412/07 na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności która odbył w okresach od 24 kwietnia 2006 r. do 26 kwietnia 2011 r., od 11 maja 2007 r. do 10 grudnia 2007 r. , od 7 lutego 2008 r. do 4 września 2009 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k., art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., przy czym A. P. działał w warunkach opisanych w art. 64 § 1 k.k.

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 13 lutego 2012 r. w sprawie II K 1541/11:

1. oskarżeni A. P. i W. C. uznani zostali za winnych tego że w dniu 17 maja 2011 r. w Z. wspólnie i w porozumieniu z M. P. dokonali zaboru z otwartego samochodu m – ki V. (...) o nr rej. (...) w celu przywłaszczenia portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 145 euro nie mniej niż 300 PLN, dowodu osobistego, prawa jazdy, dwóch kart płatniczych (...), karty kredytowej banku (...) wystawionych na nazwisko M. K., karty kodów przelewów internetowych banku (...), karty lojalnościowej (...), karty pamięci faktur oraz karty ubezpieczeniowej (...), powodując straty o łącznej wartości nie mniejszej niż 980 PLN na szkodę M. K., przy czym A. P. zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zgorzelcu sygn. akt II K 412/07 obejmującym skazania wyrokami Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 29 marca 2007 r. sygn. akt II K 77/07 za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 13 czerwca 2007 r. sygn. akt II K 234/07 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności; na karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności którą odbył w okresach od 24 kwietnia 2006 r. do 26 kwietnia 2006 r., od 11 maja 2007 r. do 10 grudnia 2007 r., od 7 lutego 2008 r. do 4 września 2009 r. tj. występku z art. 278 § 1 k.k., i art. 278 § 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wobec W. C. z art. 278 § 1 k.k., i art. 278 § 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wobec A. P. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył im kary: W. C. 1 roku pozbawienia wolności zaś A. P. 2 lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył każdemu z oskarżonych na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności po jednym dniu zatrzymania w dniu 17 maja 2011 r.;

3. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w tym opłaty i kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa.

Wyrok powyższy jest prawomocny wobec W. C.. Apelację od wyroku złożył natomiast oskarżony A. P. w której stwierdził że wydany wobec niego wyrok jest krzywdzący, podniósł iż sprawa przeciwko niemu prowadzona była zaocznie i nie mógł realizować swojej obrony i przedstawić dowodów na swoją korzyść. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Sąd I instancji uznał że oskarżony A. P. został prawidłowo wezwany na rozprawę w dniu 13.02.2012 r. na podstawie art. 133 k.p.k. poprzez tzw. podwójne awizo, dysponował przy tym informacją z policji że oskarżony nie przebywa w miejscu zamieszkania (k. 147, k.150, k.152 akt). Tymczasem z danych otrzymanych z Niemiec wynika, że A. P. był pozbawiony wolności na podstawie nakazu karnego Sądu Rejonowego w G. od 6.11.2011 r. i do chwili obecnej odbywa karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w zakładzie karnym w B. (k.238 – 251). Oskarżony nie mógł więc odebrać wezwania na rozprawę w dniu 13.02.2012 r. i tym samym nie został prawidłowo, zgodnie z wymogami art. 479 § 1 k.p.k. wezwany na nią, Sąd I instancji zaś nie mógł prowadzić rozprawy pod jego nieobecność i na niej wyrokować. Sytuacja ta spowodowała że naruszone zostało prawo do obrony oskarżonego A. P., co skutkowało musieliśmy uchyleniem zaskarżonego wyroku w celu powtórzenia postępowania dowodowego z jego udziałem przed Sądem I instancji.

W kontekście zarzutu apelacji oskarżonego wskazać należy na ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji w niniejszej sprawie. Sąd ten ustalił co następuje: „... M. K. zaparkował samochód przy ulicy (...) przed kantorem. W tym czasie na tej ulicy pojawili się bracia A. P. i M. P. będący pod wpływem alkoholu. Spotkali wówczas W. C. który wyszedł na spacer z psem. Mężczyźni stali na ulicy przed kantorem i rozmawiali. M. K. wyciągnął z portfela pieniądze.

Przeliczył je – portfel pozostawiając w pojeździe w którym pozostał jego brat i poszedł do kantoru. Widzieli to stojący niedaleko trzej mężczyźni. B. K. po chwili widząc kręcących się mężczyzn również wysiadł z samochodu i wszedł do kantoru do brata nie zamykając pojazdu... Wtedy jeden z mężczyzn – M. P. powiedział do stojących z nim że ukradnie z samochodu portfel pozostawiony przez M. K.. Podeszedł do samochodu, otworzył drzwi, i zabrał portfel z zawartością pieniędzy w kwocie 145 euro, nie mniej niż 300 zł.... Następnie uciekł w kierunku ulicy (...). M. P. spotkał się następnie z A. P. i W. C. a ulicy (...) gdzie podzielił się z mężczyznami zabranymi pieniędzmi, a portfel wyrzucił w krzaki” (str. 1 uzasadnienia, k.281 akt). Mając na uwadze powyższe ustalenia (a mniej korzystne dla A. P. już być nie mogą zważywszy że nie wniesiono w sprawie apelacji na niekorzyść), Sąd Okręgowy wyraża wątpliwość czy możliwe jest przypisanie A. P. współsprawstwa w zakresie przestępstwa kradzieży z art. 278 § 1 k.k. i in., czy jedynie przestępstwa paserstwa z art. 291 § k.k. (względnie wykroczenia z art. 122 § 1 k.w. w zależności od wartości mienia) poprzez nabycie pieniędzy uzyskanych za pomocą przestępstwa. Rozstrzygnie o powyższym Sąd I instancji ponownie rozpoznając sprawę.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. P. i sprawę tego oskarżonego przekazał Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie dowodowe w pełnym zakresie mając na uwadze wszystkie okoliczności o których mowa powyżej. Zebrany materiał dowodowy Sąd ten prawidłowo oceni czyniąc ustalenia w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego A. P., kwalifikacji prawnej czynu, a w konsekwencji wymiaru kary. Swoje ostateczne stanowisko Sąd ten zawrze w wydanym wyroku prawidłowo uzasadnionym zgodnie z wymogami art.424 k.p.k.

Na podstawie art. 29 ustawy prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. Ł. kwotę 516,60 zł. w tym 96,60 zł. podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.